

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018203736
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0018203736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu Slovak Telekom, a.s., Bratislava, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469, zastúpeného KC LEGAL, s.r.o., Bratislava, Zámocká 10, IČO: 50 057 456, proti žalovanej R. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. H. XXX, prechodne bytom N.-W., Z. XXXX/XX, o zaplatenie 380,84 eur s prísl., o odvolaniach strán proti rozsudku 11Csp/86/2018-65 z 20.2.2019 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 223,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 223,03 eur od 01.06.2017 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania.

O d m i e t a odvolanie žalovanej.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 223,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 223,03 eur od 1.6.2017 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v časti o zaplatenie sumy 157,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 157,81 eur od 1.6.2017 do zaplatenia žalobu zamietol a ďalej úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v pomere 17,14%.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 380,84 eur titulom nesplatených úhrad spojených s užívaním mobilného telefónu, ako aj z dôvodu neuhradenej zmluvnej pokuty. Zistil, že žalobca so žalovanou dňa 13.6.2016 uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej poskytovateľ služby pripojil žalovanú k verejnej mobilnej telefónnej sieti a aktivoval jej SIM kartu s prideleným telefónnym číslom a žalovaná uzavretím dodatku k zmluve sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a zmluvné strany sa okrem iného dohodli aj na zaplatení vyúčtovanej zmluvnej pokuty v prípade porušenia záväzku zo strany žalovanej. Citoval § 409 a § 488 Občianskeho zákonníka, ako aj § 43 ods. 1 až 4, odsek 12 a 13, § 44 ods. 1 až 6 zákona č. 351/2011 Z.z. a ďalej § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1, 2 a tiež § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z.. Dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti uplatňovaných poplatkov za poskytnuté služby spočívajúce v mesačných poplatkoch za hlasovú spotrebu a nehlasovú spotrebu spolu vo výške 223,03 eur. Uviedol, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 157,81 eur odvodzujúc tento svoj nárok od dodatku k zmluve o poskytovaní služieb, keďže medzi stranami bola dohodnutá takzvaná regresívna

zmluvná pokuta pôvodne vo výške 200,00 eur. Vo všeobecnosti charakterizoval znaky, ktoré musia byť naplnené pri dôvodnosti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a konštatoval, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovenia § 52 nasl. Občianskeho zákonníka. Nemal pochybnosti o tom, že dohodnutá zmluvná pokuta nebola zjednaná individuálne a žalobca ako dodávateľ túto so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože pokuta bola dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých obdobných zmluvách, či dodatkoch. Išlo pritom o štandardnú typovú zmluvu spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť žalobcovi právo na plnenie. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty posudzoval aj z pohľadu judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z pohľadu ním citovaných rozhodnutí všeobecných súdov. Mal za to, že viazanosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 18-tich, 24-tich až 36-tich mesiacoch predstavuje pomerne rozsiahly záväzok a počas tejto doby môže nastať situácia, že spotrebiteľ nechce alebo nemôže využívať dohodnutý rozsah služieb a dohodnutá suma 200,00 eur je vysokou sankciou za porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom záväzku, hoci takáto sankcia nesmie znemožňovať spotrebiteľovi možnosť voľby a to ani možnosť ukončiť zmluvný vzťah, či odmietnuť poskytnutie tej-ktorej poskytovanej služby, o aktiváciu ktorej ani nežiadal. Sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute podľa neho vždy musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj ich charakteru a závažnosti a musí sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Zároveň zmluvná pokuta nesmie slúžiť ako jediný nástroj a prostriedok na neprimerané zabezpečenie prípadných benefitov a výhod, ktoré v istých prípadoch javia výrazné znaky potenciality porovnávajúc v konkrétnom časovom úseku ofenzívnu obchodnú politiku iných telekomunikačných operátorov. Poukázal ďalej aj na historický vývoj zmluvnej pokuty a hoci nespochybnil jej význam a účelnosť, bol toho názoru, že v spotrebiteľskom vzťahu musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obстоjí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Dojednanú zmluvnú pokutu vyhodnotil ako neprimerane vysokú a nereflektujúcu na charakter, rozsah a závažnosť porušenej povinnosti, čo je sankcionované absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania. Poukázal tiež na špecifikované rozhodnutia okresných a krajských súdov, ktoré opakovane nepriznali nárok na regresívnu zmluvnú pokutu uplatňovanú mobilnými operátormi. Z uvedených dôvodov časť nároku o zaplatenie sumy 157,81 eur s prísl. zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. a berúc do úvahy pomer úspechu v konaní žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v pomere 17,14%.

3. Rozsudok napadla včas podaním odvolaním žalovaná a poukázala na to, že sa nezdržiavala v mieste trvalého pobytu a nemohla tak požiadať o splátky kvôli svojej finančnej situácii, keď je dlhodobou práceneschopná a má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom.

4. Rozsudok vo všetkých jeho troch výrokoch napadol včas podaným odvolaním aj žalobca uplatniac pritom podľa obsahu odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p.. Uviedol, že vyhovujúcim výrokom okrem istiny mu boli priznané aj úroky z omeškania, avšak konajúci súd neuviedol časové obdobie, na ktoré sa príslušný úrok z omeškania vzťahuje a to slovom „ročne“. Ku zamietavému výroku uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie mal vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie a to s prihliadnutím na vyjadrenie žalovanej z dňa 14.11.2018, v ktorom žalovaná uplatnenú pohľadávku uznala a navrhla umožniť jej splatiť ju splátkami. Z ustanovení Civilného sporového poriadku nevyplýva, aby aj v spotrebiteľských veciach nemohla byť uplatnená aplikácia § 282 C.s.p.. Nesúhlasil taktiež s nepriznaním uplatnenej zmluvnej pokuty, keď v tejto časti odôvodnenie rozsudku je podľa neho v priamom rozpore s § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď právna úprava vychádza z postavenia zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, ktorej podstata spočíva v tom, že podmienkou vzniku nároku na jej zaplatenie je samotné porušenie právnej povinnosti bez ohľadu na výšku škody spôsobenej porušením právnej povinnosti, respektíve bez ohľadu na to, či v dôsledku porušenia právnej povinnosti vôbec nejaká škoda vznikne. Na podporu svojej argumentácie citoval vybrané časti z uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/291/2016 zo dňa 11.4.2018, podľa ktorého je súd povinný podľa § 53 ods. 4 písm. s/ Občianskeho zákonníka skúmať zmluvnú pokutu výlučne z hľadiska primeranosti, teda či zmluvná pokuta ako zabezpečenie záväzku spotrebiteľa v čase uzavretia dohody o zabezpečení bola alebo nebola primeraná k hodnote zabezpečeného záväzku. Súd prvej inštancie preto pochybil, keď sa vôbec nezaoberal primeranosťou zmluvnej pokuty, t.j. s výškou dojednaného základu zmluvnej pokuty z toho hľadiska, či hodnota základu bola, alebo nebola primeraná k hodnote záväzku spotrebiteľa v čase uzavretia dodatku. V danej veci hodnota zabezpečovaného záväzku bola vo výške 499,72 eur a základ zmluvnej pokuty pri uzavretí dodatku bol dojednaný vo výške 200,00 eur a takto

zmluvná pokuta bola dojednaná primerane k hodnote zabezpečeného záväzku. Z dôvodu dojednania záväzku viazanosti žalovanej bola poskytnutá zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu vo výške 150,00 eur a bonus za aktiváciu čísla vo výške 80,00 eur uplatňovaný počas 20 zúčtovacích období po 4,00 eurá s DPH mesačne a navyše zmluvná pokuta bola dojednaná ako degresívna, čiže sa každým dňom, ktorý uplynul z doby viazanosti, jej základ úmerne znižoval. Zmluvná pokuta preto nemohla spôsobovať hrubú nerovnováhu a byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Namietal tiež, že konajúci súd založil svoje rozhodnutie na právnej otázke neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez toho, aby sa k tejto otázke mohol vyjadriť.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p.) a rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., ako vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.6.2020 o 10.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 3.6.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p..

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať (§ 379 ods. 1 C.s.p.).

7. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolaním účinne nebol napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná plniť žalobcovi sumu 223,03 € s prísl. Preto rozsudok v tejto (odvolaním nenapadnutej) časti nadobudol právoplatnosť a nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

11. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 C.s.p..

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávacom prípade odvolacie dôvody uplatnené odvolateľom nie sú dôvodné.

14. Súd prvej inštancie správne posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu vzniknutý na základe zmluvy o pripojení ako vzťah spotrebiteľský. Zmluva, ktorú strany uzavreli bola zmluvou formulárovou, vopred koncipovanou žalobcom, bez možnosti žalovanej podstatným spôsobom meniť obsah a text uvedenej zmluvy (dodatku). Toto vytvára priestor pre uplatnenie kontroly zmluvných dojednaní súdom z hľadiska ich neprijateľnosti. Neobstojí obrana žalobcu, ktorý tvrdí, že zmluvné podmienky boli dojednané individuálne a preto sa na ne nevzťahuje režim ochrany spotrebiteľských práv. Zmluvné podmienky boli predložené žalovanej ako spotrebiteľke na vopred predtlačenom formulári, nemala reálnu možnosť tieto podmienky v dodatku k zmluve meniť, mať k nim podstatné námietky, ktoré by dodávateľ akceptoval a viedli by k úprave zmluvných podmienok v zmysle návrhu spotrebiteľa.

15. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (čl. 98), podľa ktorej v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Žalobca ako osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou. Individuálne nedojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (ako to správne konštatoval súd prvej inštancie), ktorá v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť.

16. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/G., bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky MostazaClaro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

17. V obdobných právnych veciach (zmluvných pokút) žalobcu už opakovane rozhodli súdy o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v dodatkoch k zmluvám o pripojení a to aj o čiastočne regresívnej zmluvnej pokute (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/164/2015 z 29.11.20116, sp. zn. 6Co/118/2015, 6Co/103/2015, 21Co/99/2015, 7Co/36/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/469/2016) a odvolací súd nemá dôvod sa v prejednávanej veci od nich odchýliť.

18. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na rozhodnutia iných súdov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dané rozhodnutia by boli zohľadniteľné, len ak by došlo k rozhodnutiu v dovolacom konaní pred súdom vyššej inštancie. Rozhodnutiami okresných súdov alebo iných krajských súdov v tejto veci odvolací súd nie je viazaný.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozba nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie.

20. Odvolací súd nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej účelnosť, pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

21. Samotná skutočnosť, že žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť vybrať si z viacerých žalobcom ako dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov, resp. ponúkaných benefitov vo forme zvýhodnených účastníckych programov i lacnejších, v dôsledku čoho by i zmluvná pokuta bola nižšia, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť voľby pri kúpe rôznych koncových zariadení, resp. ponúkaných benefitov vo forme zvýhodnených účastníckych programov, pričom pri kúpe lacnejšieho by bola i zmluvná pokuta nižšia.

22. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu uvedených v odvolaní, sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje.

24. Skutočnosti a argumentácia, ktoré žalobca uvádza v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku z hľadiska zisteného skutkového stavu, právneho posúdenia prejednávanej veci či právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie vo vzťahu k rozhodnutiu (výroku), ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Námietky žalobcu neumožňujú prijať ani záver o nesprávnom postupe súdu pri hodnotení zistených skutočností (skutkového stavu), nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku a odvolacím súdom nebola zistená ani iná vada konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v dôsledku odňatia možnosti stranám sporu konať pred súdom alebo namietaného porušenia práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozsudku obsahuje potrebné zákonné náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. a postupom (rozhodnutím) súdu nebola stranám sporu (žalobcovi) odňatá možnosť konať pred súdom a nebolo porušené právo na spravodlivý proces, ani právo na rovnosť zbraní.

25. Neobstoje názor žalobcu, podľa ktorého žalovaná jeho nárok v celom rozsahu uznala a súd mal o ňom rozhodnúť podľa § 282 C.s.p..

26. Podľa § 282 C.s.p. ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

27. Pri uznávacom prejave z hľadiska procesného práva súd neskúma „skutočnosť“ vôle žalovaného, ale iba jeho vonkajší prejav a to aj z pohľadu jeho určitosti, aby s prihliadnutím na okolnosti prípadu neboli pochybnosti o tom, že skutočne išlo o uznávací prejav. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nešlo o nepochybný prejav vôle uznať pohľadávku žalobcu zo strany žalovanej, keď táto len podmienene deklarovala svoj záujem dlh uhradiť „čím skôr“, čomu však bránila jej dlhodobá práceneschopnosť a veľmi nízke príjmy (viď podanie žalovanej z č.l. 47 spisu).

28. Žalobca svojim odvolaním napadol aj prvý výrok rozsudku, ktorým de facto jeho žalobe bolo čiastočne vyhovievané namietajúc, že vo výroku absentuje uvedenie termínu, za aké obdobie sa priznáva úrok z omeškania. V záujme jednoznačnej vykonateľnosti rozhodnutia a terminologickej presnosti odvolací súd potvrdil vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5% z prisúdenej istiny ročne.

29. Odvolanie proti rozsudku podala aj žalovaná, avšak s prihliadnutím na nedostatky jej podania súd prvej inštancie ju uznesením 11Csp/86/2018-117 zo 14.5.2019 správne vyzval na odstránenie väd odvolania v určenej lehote a zároveň ju poučil, že v prípade ich neodstránenia odvolací súd odvolanie odmietne.

30. Podľa § 386 písm. d/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

31. Nakoľko z podania žalovanej nebolo zrejmé, v akom rozsahu napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie, z akých dôvodov ho považuje za nesprávne a čoho sa domáha a tieto vady neboli odstránené ani napriek výzve obsiahnutej v uznesení zo dňa 14.5.2019 (prevzatej žalovanou 21.5.2019), musel odvolací súd odvolanie žalovanej odmietnuť.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p..

33. Žalobca absolútne v prevažujúcej časti nebol so svojim odvolaním úspešný, preto nemá nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania a odvolanie žalovanej bolo odmietnuté.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).